

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani, 18. julija.

Minoli teden priobčil je „Slovenec“ dva članka „O klerikalizmu“ in „Politična hegemonija duhovnikov“ pisana v tonu, bistveno in jako dobrodejno razlikujočem se od pisave ligaševske. Tudi ti razpravici sicer mrgolita napačnih konklusij in logično nemogočih sklepov, brez katerih bi bil moral „Slovenec“ že zdavna v koruzo vreči svojo puško, in zabeljena sta z navadnimi napadi na naš pregrešni list, a vender se pozna tema člankoma nekaj, s čimur se zamore ponasati malokateri Ligaš, to namreč, da je bil pisec prepričan o resnici tega, kar je pisal. In to nam je nekako dobro delo, kajti poštenje prepričanja mi vsikdar spoštujemo — a v zadnjem času bilo je to poštenje žal redkokedaj zaslediti v člankih „Slovenčevih“.

Piscu omenjenih člankov — s katerima se hočemo danes čisto na kratko baviti, ker sta preznačilna za vzgojo našega duhovskega naraščaja — pozna se pri vsakem sklepu, pri vsaki besedi tesnorsčna teologično-mistična vzgoja, katera je zopet moderna postala po zaslugi g. knezoškofa dra. Jakoba Missie tudi v Ljubljanskem semenišči; ker se za razmotrivanje duhovniškega poklica s tega stališča ne čutimo niti poklicane, niti se nam to vprašanje vidi posebnega splošnega interesa, usojali se bomo opozoriti g. pisca le na glavno hibo njegovega dokazovanja, ležečo v tem, da ne zna ločiti duhovnika od človeka, mašnika od politika. Da je pri tem moral, četudi bona fide zagaziti v huda nasprotja, je ob sebi umevno. Takoj v prvem članku pride pri definiciji duhovske oblasti do sklepa „da oblast, ki jo ima po Kristovem nauku duhovstvo, presega vsako posvetno oblast“, v isti sapi pa trdi, „da sta duhovska in posvetna oblast v krščanstvu ločeni“ (tedaj vender!), in „da si ne smeta nasprotovati in ne segati druga v druge delokrog“, „da sta pa obe združeni v rimskem papežu“. Ako je duhovska oblast nad vsako posvetno, kako naj je potem mogoče, da bi ne segala v delokrog posvetne, in ako sv. Oče zares teži nad tem, da bi združil (na čemur pa v interesu cerkve močno dvomimo!) kjerkoli izven rimske države svojo duhovsko oblast tudi s po-

svetno, kako bi bilo mogoče, da bi ne prišel v kolizijo s tudi pri nas priznano najvišjo, t. j. državno oblastjo. Erkläret mir Graf Oerindur. . . .

Taki nazori so pač le produkt neprebavljene državno-pravne modrosti nekaterih starih cerkvenih očetov, kateri izvestno niti sami niso prisvajali praktične veljave svojim posvetnim doktrinom tudi za — XIX. stoletje! In potem konec prvega članka, ki se glasi doslovno: „ . . . Ne dajo se (sc. kranjski duhovniki) vsuževati ljudem, marveč le Jednemu, ki ga poznajo za svojega Gospodarja, Kristusu, ki si je odbral nekatere v poseben delež (kleros) in jim za to tudi dal posebno, nadnaturno oblast“. Oho, tako splošno? Pustimo na stran privilegije in oblast, ki jih ima duhovnik kot tak; teh mu v Slovencih nihče ne krati, naobratno pa nam dosihdob niti v tem pogledu gotovo ne skromna Liga ni vedela razkriti kako „nadenaturno oblast“ slovenskega kapelana v posvetnih in političnih zadevah, zaradi katerih izključno si ležimo v laseh. Menda pa vsaj nista hotela pokazati to „posebno nadnaturno“ oblast gg. Birk in Puc o priliki znanih prigodkov v Kraju in v Razdrtem. . . ? Počasi torej in ne metajte, grešeč na pravila logike, v isti lonec svojega duhovskega in političnega poklica. Qui bene distinguit, bene docet! Taki nazori, kakoršne nam razodeva iz Ljubljanskega semenišča v svoji goreči vnemi pisec članka „o klerikalizmu“, pač dokazujejo jasneje in glasneje nego deset naših „strupenih“ člankov, da je resnica to, kar smo trdili mi od katoliškega shoda sem in česar se je sam „Slovenec“ doslej tako krčevito branil, da se namreč duhovščina kranjska pod vodstvom svojega škofa hoče združiti v posebno in privilegovano politično stranko z „nadenaturno oblastjo“.

In s tem smo pri vprašanji politične hegemonije duhovnikov, s katero se pisec „Slovenčev“ bavi v drugem svojem članku. Tudi tu se z njegovim dolgim teologičnim uvodom ne bomo pečali. Le nekaj bi mimogrede vprašali g. člankarja, ki je očitno izredno dobro podkovan v vseh teologičnih vedah. On namreč trdi implicite, da zapušča katoliško zastavo vsak kranjski duhovnik, ki ne

trobi v politični rog g. knezoškofa Ljubljanskega, „kateremu je svečano obljubil pokorščino.“ Pardon! Tu imamo zopet konfuzijo cerkvene in posvetne pokorščine. Kdaj pa obljubuje katoliški duhovnik svečano pokorščino v političnih zadevah svojemu škofu in kje je to predpisano? Prosimo! Po vaših nazorih, g. teologično-mistični člankar, so tedaj katoliško zastavo zapustili tudi tisti koroški in istrski duhovniki, ki niti prevzvišenima gospodoma dru. Kahnu in Flappu na ljubo nečejo zatajiti svojega slovenskega naroda. Vidite kam vas dovaja vaša novodobna logika!! Žaliti morate nehoté svoje tovariše, ki razumevajo in izvršujejo svoj duhovski poklic vsaj tako točno, kakor g. dr. Jakob Missia!

In sedaj le še h koncu drugega članka. Kakor v prvem tako je tudi v drugem članku hotel pisec v zadnjem stavku nekako reasumirati jedro svojega dokazovanja. In tu pravi zopet doslovno:

„Gmotno in pravno nam propada narod od dne do dne; pohujševanje se kopiči; tistim pa, ki hočejo poživiti mej narodom versko življenje in z versko zavestjo navdanega ohrabriti za boj proti vsem svojim nasprotnikom, se vtiskava sramotilni pečat sebičnosti, vladeželjnosti, brezdomovinstva na čelo! — Kaj bo iz tega?“

Oprostite! Mari res mislite, da je to tendencija Missia Mahničeve — recimo — cerkvene politike?! Blagovolite si nekoliko razširiti duševno obzorje in prišli boste z neizprosno logiko do čisto drugih sklepov. Do pred par leti živeli so kranjsko-slovenski duhovniki v najlepši slogi s posvetnim razumnistvom. In vender je bilo zadnje — saj živi po večini še ista generacija! — prav tako pregrešno, kakor je dandanes in nevarnost za vero ni bila nič manjša in nič večja, nego danes. So-li torej tačas vaši duhovski tovariši in predniki zanemarjali svojo stanovsko dolžnost, so-li bili res slepi zenjo Wolf, Vidmar, Pogačar, Gogala in vsa njihova duhovščina? In vzemimo razmere na Primorskem — kjer je Vaš Mahnič hvala Bogu po večjem še tujec v domovini! — na Štajerskem in recimo tudi v bratski Hrvatski. Vsa svetna inteligencija v teh krajih obstoja iz naših somišljenikov, pri vsaki priliki prihité mej nas in mi mej nje in vselej in povsod se bratijo,

LISTEK.

Izlet v Carigrad.

Popotne črtice. Spisal A. Aškerc.

VIII.

(Konec.)

Pri postaji Ralja peljemo se skozi 1600 m dolgi tunel. Pri Ripanji zagledamo na desni na 528 m visokem hribu razvaline velikanskega turskega gradu Avala. Za tem hribom leži skrit samostan Rakovica, samo zvonik se za trenutek zablika izza hoste. Blizu tega samostana kopljejo živo srebró . . . Železnica teče paralelno z veliko cestoj. V lepi dolini leži zadnja postaja pred Belimgradom Topčider (topči = kanonir, dere = dolina). Sredi sicer velikega in krasnega ali malko zanemarjenega parka stoji idilično kraljeva vila, cerkev in nekaj drugih poslopij. Ob lepih poletnih nedeljskih večerih je topčiderski park poln belgrajskih izletnikov. Še pred šestimi leti sem imel tukaj priliko opazovati, kako se zabavajo bratje Srbi v Topčideru. V topčiderskem parku bil je, kakor znano, l. 1868. zavrato umorjen knez Miloš Obrenović. Od Topči-

dera pripeljemo se v četrti ure v veliko dvorano stanice belgrajske.

Lega Belega grada je prekrasna. Ako se oziramo samo na kraljevino Srbijo, to leži glavno mesto skoro preveč, t. j. čisto na meji, ali pomisliti je, da bivajo Srbi še daleč proti severu do Novega Sada, Zombora ali celo do Sobotke (Marije Terezijopolja — in tem Srbom je Belgrad vsaj duševna stolica.*) Ker nam je Belgrad (Beograd) tako rekoč pred pragom, ker marsikdo pride tja doli in ker ga je nekdo (g. Kretanov?) pred nekaterimi leti že opisal v „Narodovem“ podlistku, zato ga ne mislim opisavati. Omenjam samo, da je „srbski Pariz“ v tem času, kar sem bil (l. 1886.) zadnjič tu, napredoval v marsičem. Po glavnih ulicah vozi n. pr. že tramway in uvedena je tudi električna razsvetljava. Kadar pa bodo Železna vrata popolnoma regulirana, takrat postane Belgrad — pomorsko mesto, kajti veliki pomorski parobrodi bodo lahko prihajali iz Črnega morja do njega! Lepa prihodnost . . .

Bog daj tudi, da bi obćemu kulturnemu in političnemu napredku na korist, vnanjim hujskačem,

*) Ker Srbi pišejo Beograd, Beograd, ne pa Belgrad, zato bi tudi mi morali pisati le Belgrad (izg. Bevg-rad) in ne Belgrad . . .

sovražnikom slovanstva pa na jezo skoro utihnil nepotrební strankarski prepír! Vzemí v belgrajski kavarni katerikoli politični list v roke, na vsaki strani čitaš cel leksikon najljubeznivših — priimkov, ki si jih dajeta radikalec in liberalec drug drugemu. Nejevoljen odložiš časnik in stopiš ven na ulico. No tolažimo se, da je morebiti vsaka taka notranja borba samo prehodno stanje k boljšemu. „Что наполняет всю историю и что обуславливает исторический прогресс? Борьба, — борьба народов и племен, борьба государств, борьба религий, борьба сословий, борьба партий, борьба имущих и неимущих, борьба философских, литературных и эстетических школ, борьба убеждений и частных мнений“ и т. д. („Русская Мысль“, май 1893. стр. 54. [mala].) . . .

Da bi si ogledal krasno Srbijo tudi od severne strani ter videl najzanimivejši del dolnjega Dunava, stopil sem v Belemgradu zjutraj ob šestih na parobrod in se pripeljal okoli petih zvečer v Oršovo. Nič mi prijetnejšega, nego vožnja po veliki reki. Vozil sem se po Dunavu že od Dunaja do Budapešte in pa od Vukovara do Novega Sada, ali vožnja od Belegagrada do Oršove presega vse! Veličastno plava beli parobrod po široki reki. Ogerski bregovi so do Baziaša dolgočasni, ker so

se identifikujejo z nami kranjskimi „brezverci“, katerih tudi v verski gorečnosti niti ne prekašajo niti ne zaostajajo za nami — in vender v najlepši slogi z njimi deluje tudi narodna duhovščina, pripozna je za svoje brate, ne blati jih kot „brezverce“ in sovražnike cerkve in ne jemlje jim pred prostim ljudstvom in raz leco poštenja, kakor je jemljete vi nam! Zakaj torej tam, kjer se višji duhovni pastir ne piše za dra. Jakoba Missio, slovenska duhovščina lahko roko v roki z našimi somišljeniki „poživlja mej narodom versko zavest in versko življenje?“ Zakaj tam! Odgovor na to vprašanje smo vam že stokrat dali, a vi ga nečete slišati, ker ga ne smete poslušati in zato zapletate se v taka protislovja, zato prekucujete v svoji zadregi najgorostasnejše logične kozolce po predalih svojih glasil. —

To bodi v kratkem naš odgovor na označena članka, ker sta pisana kakor rečeno v kolikor toliko dostojnem tonu in menda tudi bona fide. Za daljšo polemiko pa nam nedostaje veselja in prostora. Naveličali smo se že metati bob v steno in ako vam črna znamenja, pojavljajoča se v zadnjem času na našem političnem obnebi ne bodo odprla oči, ako v očigled tem znamenjem bližajočega se skupnega našega sovraga ne boste zopet skoro postali to, kar ste bili nekdanj in kar smo mi še danes — tedaj naj se tisti naš Bog, katerega tolikrat toli po nepotrebnem nosite na jeziku, usmili siromašne Slovenije.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 18. julija.

Mladočeško gibanje.

O mladočeskimi poslancih se more reči, da so res ne samo voditelji naroda, ampak izvrševalci narodove volje. Zveza mej njimi in volilci je jako trdna. Poslanci porabijo vsako priliko, da poučijo volilce o svojem delovanju, o svojih namerah in o položaju, in prav ta vedni kontakt je eden poglavitnih vzrokov, da je narod tako prebujen in politično zrel. Minolo nedeljo je bilo pet takih shodov. V Chrudimu je govoril dr. Herold. Rekel je mej drugim: Kamor pogledamo, povsod vidimo, da ima nemščina neko neopravičeno prednost. Vsak negatist sme že trgati češke napise. — To je merilo na znanega generalnega konzula dra. Pallitschka. O splošnem volilnem pravu rekel je Herold, da Mladočeši niso svojega predloga stavili zato, da bi koke-tirali z delavci, ampak ker je to postulat pravičnosti in ker bi to bilo češkemu narodu v največjo korist. — Drug shod, na katerem so govorili poslanci Brzorad, Pacák in Nickelfeld, je bil razpuščen in sicer zaradi vzklika: Ne udamo se! Navzočni poslanci so slovesno protestovali in doktor Pacák je rekel: Zaradi takega vzklika ni moči razpustiti nobenega shoda; ponavljam vzklik: Češki narod se ne bo nikdar udal. — V Horci bil je shod katoliško-političnega društva za Češko. Podpredsednik grof Nostitz je govoril o položaju. Mej drugim je rekel, da je zmatrati punktacije za pobite in pokopane. Gledé Trutnovske novele je rekel govornik: Jaz sicer ne poznam vladnih tajnostij, niti vladnih namer, to pa lahko trdim, da stranka konservativnih veleposestnikov ne bo nikdar privolila, da se karkoli izvede, kar bi moglo količikaj škodovati avtonomiji in omejiti pravice dež. zbora.

nizki in močvirnati, a srbska stran je vzvišena, gorata. Prva zanimiva postaja na srbski strani je Smederevo, čegar velikansko trdnjavsko zidovje vidimo že od daleč. Smederevo šteje kakih 5000 duš in ima živahno trgovino. Za otokom, ki se mu pravi Ostrov (остров) širok je Dunav dva km. Od Baziaša dalje se začneja najzanimivejša partija na vsem Dunavu. Visoke skalnate gore pristopajo od obeh strani k Dunavu in junak, ki po ogerskih nižavah ni pripoznaval nikakih pedantičnih mej, mora zdaj mirno trpeti, ko se mu odkazuje tesna pot. To je hudo zanj! Zato pa takó šumi in se péni ob skalah. Najhuje se godí ubogemu Dunavu od postaje Moldova. Na levi strani moli iz vode visoka skala, ki ji Srbi pravijo po neki pravljici „Babakaj“, neki Nemec pa je vstric mene to besedo izgovarjal po svojih jezikovnih zakonih „Papagaj“! — Od postaje Golubac začenjajo se regulacijska dela. Za postajo Drenkova voznja zaradi mnogoštevilnih podvodnih grebenov („Dojke“, „Kozla“ i. dr.) ni brez nevarnostij. Voda teče sila naglo. Kmalu se pripeljemo v takozvano Kazansko sotesko. Ponosni Dunav stisnjen je tod nekaj časa v strugi, ki je samo 161 m široka, globočina vode pa znaša zato nad 60 m! Po obeh straneh stojé visoke, z orehi, hrasti in divjoj trtoj obrasle gore. Na vrhah kipé v neobó gole skale, po katerih gnezdiijo orli in

Vlada in obč. svet Dunajski.

Še pred kratkim stala je vlada z vsem svojim uplivom na strani levičarske večine v Dunajskem občinskem svetu, župan dr. Prix pa je bil persona gratis. Prix je precej čuden mož in ker je na neke interpelacije že bolj kakor čudno odgovoril, določil je dolencevatrijski namestnik, da se bo od slej obč. sveta seš udeležil poseben zastopnik vlade. Ta naredba je obudila splošno senzacijo. Vlada ima sicer pravico, da pošilja k sejam obč. sveta svojega zastopnika, ali doslej tega ni storila niti o najbolj kritičnih prilikah. Ker je stvar važna tudi za druga mesta, v katerih občinski zastopi nečajo biti samo pokorni izvrševalci vladnih ukazov, je važno vprašanje, ali bo vlada tudi drugod domislila se te svoje pravice. Sodeč po oficijozni „Montagsrevue“, bi rekli, da ne, ker ta list pravi izrecno, da je vladna naredba gledé posebnega vladnega zastopnika v občinskem svetu, naperjena naravnost in jedino zoper dra. Prixa. Ko bi ta odstopil, bi bilo to velike koristi za Luegerjevo stranko.

Vnanje države.

Srbska skupščina.

Zatoženi liberalni ministri so končali svoje zagovore. Ribarac je zanosil jako mnogo materijala, da opraviči svoje postopanje. Priznati se mu mora, da se je srečno branil. Vladnih nasilstev in nezakonitostij sicer ni tajil, a skušal jih je predstaviti tako, da nikakor ne morejo biti kazniva. Najboljši „coup“ pa je bilo apostrofiranje radikalcev. Ribarac je vprašal svoje tožnike, zakaj se takrat niso oglašili, ko so radikalci še huje postopali nego liberalci, zakaj se takrat niso oglašili, ko je Pasć tiral kraljico Natalijo iz Belega grada in dal streljati na ljudstvo. — Priznati se mora, da je Ribarac prav srečno zasukal svoj meč zoper radikalce, kajti to se ne da tajiti, da so radikalci ravno tako nezakonito paševali, kakor liberalci in da se hočejo sedaj samo maščevati. — Vsa ta tožba mora na Slovana in prijatelja Srbije narediti jako slab utis; malopridnež toži malopridneža!

Če bo res!

Nemški cesar Viljem je baje tistim strankam, katere so glasovale za vojaško predlogo, iskreno hvaležen. Predvčerajšnjim je vzprejel v posebni avdienci poljska voditelja, Kościelskega in Jadzijewskega, ter jima izrekel svojo zahvalo, da so Poljaki glasovali za vojaško predlogo. Zajedno je obljubil, da tega Poljakom ne bo nikdar pozabil in je Kościelskemu podelil visok red. — Požrtvovalnost Poljakov bi izvestno zaslužila, da jo nemška vlada dostojno nagradí, ali verjetno to ni, kajti če bi cesar Viljem sam imel tudi resno voljo, ravnati po svoji nekoliko megleni obljubi, ne more tega storiti brez privoljenja drž. zbora nemškega oziroma deželnega zbora pruskega.

Anglija in Egipt.

Egiptski khedive se mudi še vedno v Carigradu kot gost svojega suceršana, turškega sultana. Ali se mu posreči, pridobiti sultana za svoje politične načrte zoper Angleško, to je še nerešeno vprašanje, a kaže se, da je angleška vlada venderle nekoliko v strahu. Sedaj je odpotela pred Aleksandrijo veliko vojno ladijo „Inflexible“ in da bi khedive ne dvomil, da je ladija prišla doli zato, da brani angleške interese zoper njegove namere, izjavlja vlada angleška, da ni poslala ladje radi bajé nastalih nemirov.

Domače stvari.

— (Naš preustrojeni uradni list,) kateremu smo bili zadnjič za par dni sapo zaprli,

astrebi. Mrtvaška tišina vlada v tej divjeromantični soteski, ki je ob enem največja soteska v vsej Evropi! Kazanska soteska je sama na sebi vredna, da jo človek gre gledat. Ko od duhov gnan plava skrivnostno parobrod kakor po jezeru... Tam, kjer je struga najožja, vidi se na srbski strani v skalo vsekana „Trajanova tabla“. Napis je srbska vlada dala lepo prenoviti, tako, da se sedaj lahko čita — od blizu. Na skali stoji v lat. jeziku vsekano, da je tod ob bregu cesar Trajan bil dal napraviti cesto. Po levem bregu pa se vije od Baziaša do Oršove nova smelo in umetno zgrajena takozvana Sečenijska cesta. Le prehitro priplava parobrod iz prekrasne Kazanske soteske. Kmalu potem obstoji pred — Oršovoj. To je mestece s kakimi 3000 prebivalci na rumunski meji. V Oršovi se govori vse vprek: srbski, rumunski, madjarski in nemški...

Poti iz Oršove preko Temešvara, Segedina, Kečkemeta in Pešte do — Mozirja ne bom opisaval...

* * *

Majski izlet moj v Carigrad imel je samo jeden nedostatek, da je bil namreč samo — izlet. Srečen človek, komur na potovanji dva tirana, čas in denar, ne stavita prozaičnih mej, srečen, kdor se smé pomuditi na zanimivih krajih, kakor dolgo

že zopet rogovili. Tisti privadran nemški „učenjaki“, ki si je bil dal minoli teden vled neke naše notice, katero je preveč ad verbum vzel, prav po nepotrebnem laze stríči, spravi se je to pot na slovanske barve. V včerajnji številki drgne se namreč v političnem pregledu ob narodni mestni zastop Praški, češ, da je dal napraviti (strah in groza!) par samočeskkih javnih napisov in poleg tega še, kakor trdi „Laibacherica“ „in den Farben des Panславismus“. Ta opazka je tako neumna in perfidna, da jo je treba pibiti. V katerem leksikonu pa je našel naš novi skribent barve „panslavizma“? Mi namreč pač poznamo češke, ruske, poljske, hrvatske in slovenske narodne barve, splošno slovanskih ali celó „panslavističnih“ pa ne, dočim vidimo razobešene pangermanske „Idealfarben“ pri vsaki umestni in neumestni priliki tudi na Ljubljanski kazini. Očividno je torej, da je penzionar južne železnice izstrigel to podlo denunciacijo zoper češke narodne barve iz kakega zakotnega levičarskega lista. Po istem receptu pa bo seveda danes ali jutri denunciral tudi našo deželno in narodno trobojnico, ki je slučajno popolnoma identična s češko torej tudi — panslavistična. Tak je novi kurz našega uradnega glasila v dobi, ko so naši državni poslanci še vedno pristali vladne stranke! — Čudimo se le slavnatemu uredniku, obrtniku in slovenskemu založniku O. Bambergu, da s svojo firmo krije tako pisavo zoper narod, mej katerim živi in od katerega uživa tudi obilo zaslužka. Utegnil bi ga danes ali jutri še kdo spominjati na to ljubeznivost!

— (Osmo redna velika skupščina družbe sv. Cirila in Metoda,) ki bode v Sežani v sredo dne 26. t. m. ima nastopni splošni vspeled: Dne 25. julija: 1.) Ob 8. uri zvečer priredi v Ljubljani na čast skupščinarjem prva Ljubljanska podružnica „zabavni večer“ na vrtu Hafaerjeve pivarne, Šentpeterska cesta št. 47. Dne 26. julija: 2.) Odhod iz Ljubljane s posebnim vlakom ob 6.15 zjutraj. 3.) V Sežano dohod skupščinarjev od Goriške strani (s Tržaškim, oziroma Goriškim vlakom) ob 9.03 dopoldne. 4.) V Sežano dohod posebnega vlaka iz Ljubljane ob 9.30 dopoldne. 5.) Sv. maša v župni cerkvi ob 10. uri. 6.) Ob 11. uri zborovanje po naznačenem vspeledu na vrtu g. deželnega poslanca R. Mahorčiča. (Ob neugodnem vremenu se zboruje v sobani.) 7.) Po zborovanju skupni obed na istem vrtu (eventuelno v salonu). Couvert 1 gld. 20 kr. brez pijače. Radi obeda se je zglasiti pri načelnistvu ženske podružnice v Sežani (prvomestnica gospa Marija Mahorčičeva). 8.) Izlet v Divačo ob 3.20 popoldne, kjer bo obisk krasno razsvetljene „Cesarjevič Rudolfove vilenice“. (Vstopnina 1 krona.) 9.) Odhod iz Divače v Ljubljano ob 8. uri. P. n. prijatelji slovenskega šolstva, čestito narodno ženstvo in sploh vsi dobrotniki naše družbe po slovenskem ozemlju so vljudno povabljeni. — Potovalna pisarna g. J. Pavlina v Ljubljani priredi poseben vlak. Vozni listki, katere naj si udeležniki oskrbe pravočasno, dobivajo se pri gospodu Pavlinu in pri vseh družbinskih podružnicah. Odhod vlaka iz posamičnih postaj, vožne cene itd. prijavimo jutri.

se mu ljubi!... Vsi narodi rómajo zlasti v najnovšem času, ko je potovanje zaradi železnične zveze tako olajšano, tja doli na Zlati rog, da občudujejo najzanimivejše mesto na svetu. Za Slovana, posebej pa še za nas Slovence pa je to potovanje v Carigrad že samo ob sebi še bolj zanimivo. Ako potuješ iz Slovenije preko Hrvatske, Srbije in Bolgarije, — voziš se do Adrijanopolja nepretrgoma po čisto slovanski zemlji. In lep kos je je! Gredeč vidiš vse naše jušne brate, slišiš jezik njihov, vidiš narodne noše, šege in običaje njihove, pogovarjaš se z brati našimi... ali ni to dosti interesantno? Spoznavanje slovanske bitnosti, t. j. spoznavanje samega sebe, ali ni to tudi koristno in poučno? Tem bolj čudno je, da tako malo Slovencev potuje v Carigrad. Nekateri imajo morebiti kar se tiče varnosti potovanja samega kake predsodke. Moram izjaviti, da so vsi taki predsodki popolnoma neosnovani in neutemeljeni! Jaz sem se vozil ves čas sám za-se, popolnoma nezavisen, ne navezan na nikakršno družbo in vender se mi na vsej poti nikjer ni pripetila niti najmanjša neprilika; nikdo mi ni rekel žal-besede. Tudi Turki so s tujci prijazni... Ako se mi je posrečilo s temi skromnimi črticami navdušiti rojake svoje za potovanje na slovanski Balkan in v čarobni Carigrad, dosegel sem namen svoj.

— (Prvi znaki.) Skoro bi rekli, da misli vlada res nekoliko pomesti po Trstu. Policijski svetnik Karl Pelzl je stopil v pokoj in dobil naslov vladnega svetnika. Že koj po minolih občinskih volitvah se je govorilo, da dobita dva višja policijska funkcionarja plavo polo; jeden jo že ima, drugi jo pa pričakuje. Sicer pa s tem ne bo nič pomagano. Riba smrdi pri glavi...

— (Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!) Uredništvu našega lista so poslali danes kronine darove za družbo sv. Cirila in Metoda: Gospa Polonica Vrbič v Ljubljani 1 krono, gospa Z. 2 kroni. — Od Male Nedelje na Spodnjem Štajerskem: gg. Anton Božič, župan v Radoslavcih, Lovro Slana, župan v Moravcih, in Sim. Cvahte, nadučitelj, vsak 1 krono; skupaj 6 kron, katere izročimo vodstvu. (V izkazu darovalcev iz Nabrežine v št. 159. naj se čita: gospodična Marija Nemec (in ne gospa) in Fran Nemec in Fran Pertot (namestu Ivan). — Včeraj minul je ravno drugi mesec, odkar smo pričeli vzprejemati kronina darila, ki so do današnjega dne dosegla lepo vsoto 3155 kron 50 vin. Slava vzorni požrtvovalnosti rodoljubnih darovalk in darovalcev!

— (Za Prešernov spomenik) izročila sta uredništvu našega lista dva napredna slovenska realna abiturijenta 40 kron, katere smo izročili blagajniku pisateljskega društva g. Funteku. Živila rodoljubna darovalca!

— (Abiturijentska veselica) slovenskih in hrvatskih učiteljskih in učiteljskih raznih učiteljskih zbrala bode v soboto dne 22. t. m. lepo število nadpolnih bodočih narodnih odgojitelj in odgojiteljev naše mladine v beli naši Ljubljani. Ne dvomimo, da se bode narodno občinstvo Ljubljansko odzvalo prav mnogobrojno pozivu rodoljubnih osnovateljev veselice, tembolj ker je to letos jedina dijaška veselica v Ljubljani in imajo gimnazijci in realci letos svoj shod v bratskem Zagrebu.

— (Savani v Ljubljani) priredil v četrtek, dne 20. t. m., v salonu Hafnerjeve pivarne brucuzk večer z velezabavnim vsporedom. Slovenski gimnazijski in realski abiturijenti so kar najljudneje vabljeni, da pridejo mnogoštevilno k tej zabavi. Bratje redni člani naj izvolijo priti z obema društvenima znakoma!

— (Ciril in Metod v cesarski obitelji.) V nedeljo je bil v Pulju krščen novorojeni sin nadvojvode Karla Štefana. Krstil je Poreško-Puljski škof dr. Flapp. Novorojeni nadvojvoda dobil je imena: Leon Karl Marija Ciril Metod.

— (Zrelostni izpiti.) V soboto vršile so se na moškem učiteljski zrelostni izpiti, za katere se je oglasilo 17 abiturijentov. Jeeda abiturijent je prebil izpit z odliko, 10 z dobrim uspehom, 5 jih je bilo reprobiranih za dva meseca, 1 pa za celo leto.

— (Občni zbor) prvega Ljubljanskega društva za podporo in obskrbljevanje bolnih in obnemoglih društvenikov bil je v nedeljo ob 10. uri dopoldne v tukajšnji mestni dvorani. Predsedoval mu je g. Iv. Kovač, solastnik tiskarne Klein & Kovač, ki je pozdravil navzoče društvenike ter potem dal besedo glavnemu blagajniku g. Ant. Kleinu, da poroča o društvenem denarnem poslovanju v pretečenem letu. Iz njegovega poročila posnamemo, da je imelo društvo lani 1095 gld. 28 kr. dohodkov in 1168 gld. 93 kr. troškov, torej 73 gld. 65 kr. nedostaka, ki se je pokril s predajemom glavnega blagajnika. Podpore je razdelilo društvo v skupnem znesku 862 gld. 50 kr. in plačalo za pogreb 11 umrlih članov 220 gld. Društveno premoženje iznašalo je dne 31. decembra 1892 5243 gld. 90 kr. Društvo ima sedaj 102 društvenika. Občni zbor izrekel je zabvalo kranjski hranilnici, ki je društvu darovala 200 gld., potem tukajšnjim lekarjem, ki so ceneje dajali zdravila, in tiskarni Klein & Kovač, ki je po znižani ceni tiskala potrebne tiskovine, ter mestnemu magistratu, ki je blagovolil za zborovanje prepustiti mestno dvorano. V odbor bili so voljeni vsi dosedanjí odborniki. Namesto umrlega družbenega blagajnika za stolno župnijo gosp. F. Mačka izvolil je občni zbor mizarskega mojstra gosp. Ludovika Widmayerja. V korist društvene blagajne vršila se bode meseca septembra na kongresnem trgu javna tombola. Društvo izpolnjuje točno svojo blago nalogo, zato tudi zasluži vsestransko podporo.

— (Dolenjski železnici.) Dela na progi Ljubljana-Grosuplje-Kočevje vrše se vsled ugodnega vremena precej hitro in tudi štacijska poslopja so večidel že dovršena. Prihodnji ponedeljek odpelje se od tod prvi osobni vlak v Kočevje, kateri pa

bode seveda le dotični komisiji na razpolaganje. Proga Ljubljana-Grosuplje-Kočevje otvorila se bode na slovesen način meseca oktobra, proga Ljubljana-Grosuplje-Novomesto Straža pa prihodnjo spomlad. Z otvoritvijo nove železnice prične se pač tudi razvoj industrije po Dolenjskem. V Suhi krajini otvoril je veleposestnik dr. Schlesinger, kakor smo že poročali, veliko parno žago in tovarno za lesne izdelke, v Trebanjski okolici pa nameravajo zgraditi prvo sladkorno tovarno na Kranjskem. Ker se kranjska hranilnica zanima za ta projekt, upati je, da se v resnici tudi oživetvori. Na rodovitnih poljih Trebanjske okolice pridelovalo bi se lahko obilo sladkorne repe in imeli bi torej ne samo delavci, ampak tudi domači kmetovalci korist od novega podjetja.

— (Ljubljanski obrti) meseca junija letos a) pričeti: Františka Kramar, prodaja sadja; Ivan Buzzolini, trgovina s kolonijalnim blagom; Ivan Turšič, trgovina s senom, slamo in steljo; Miha Petrovc, prevozniki obrt; Ana Keršič, branjerija; Fran Kaiser, trgovina z izprebajalnimi palicami; Ivana Kos, trgovina s pivom v steklenicah; — b) odglašeni: Helena Jager, branjerija, komisijonarski zavod, komisijonarski obrt; A. C. Achtschin, trgovina z železom; Ivan Lončar, branjerija; Alojzij Jenko, pekarški obrt; Jakob Acceto, zidarski obrt; Tilen Bončar, branjerija; Anton Katz, prevažanje blaga; Helena Dolenc, skuba; Ivan Bahovec, mokarija; Ivan Okorn, izdelovanje in prodaja moške obleke; Anton Turk, prodaja molitvenikov in svetih podob; Joza Mazovič, sejmarstvo s slamniki; Fran Premierl, vozniški obrt; Anton Kastelic, črevljarski obrt; Terezija Skul, poučevanje laškega jezika; Ivan Gale, prodaja kos, srpov in lopat; Marka Špan, črevljarski obrt; Jožef Zadu, Uršula Škerl, Marija Jenko, Elvard pl. Farkaš, Helena Rebolj, Ivan Praznik, branjerija; Jakob Škerbinc in Simon Galin, črevljarski obrt; Josipina Schweitzer, trgovina s platnenim blagom; Fran Svetlič, skuba; Julij Kantz, prodaja premoga.

— (Slavnost blagoslovljenja brizgalne) novoustanovljenega gasilnega društva v Dolu pri Ljubljani se bode vršila v nedeljo dne 23. t. m. Vspored: Ob 5. uri zjutraj budnica. — Ob 1/2 10. uri dopoldan zbiranje udov na marofu in potem odhod k sv. maši. — Ob 4. uri popoldan blagoslovljenje brizgalne, potem odhod na marof in začetek kegljanja in streljanja na dobitke v prid gasilnega društva. — Prosta zabava — Društva, ki bodo došla z železnico, naj blagovoljno naznanijo kdaj pridejo in kje izstopijo (v Zalogu ali v Lazah).

— (Za družbo sv. Cirila in Metoda) O priliki blagoslovljenja kapele sv. Cirila in Metoda v Št. Lambertu, nabral je g. Srečko Koklič, član Litijskega pevskega društva mej obedom pri gosp. župniku Antonu Bercetu za družbo sv. Cirila in Metoda 7 gld. 32 kr., ter ta znesek izročil navzočim Litijskim Slovenkam, da ga s svojo nabiro svoječasno pošljejo družbinemu vodstvu.

— (Občni zbor) obhaja Slovensko društvo štajersko v Mariboru na Malo gospojnico dne 8. septembra t. l. Predsedništvo.

— (Blamaža nemškega „schulvereina“.) Na Muti ob Dravi na spodnjem Štajerskem dal je „schulverein“ ob svojem času za omdotno šolo 4000 gld. podpore, da je postala nemška. Čez več let pa se je dokazalo, da se slovenske narodnosti otroci v nemški šoli ničesar ne nauče. Otroci jeli so se upirati in niso hoteli več hoditi v tako šolo in tudi roditelji postali so nejevoljni. Naposled so šolske gosposke morale opustiti čisto nemški učni jezik in šola postala je proti volji „schulvereina“ slovensko nemška.

— (Ustanovno veselico) priredi katol. slov. bratno društvo „Mir“ pri Veliki Nedelji v nedeljo dne 23. julija 1893 ob 5. uri popoldne v gostilničnih prostorih gospoda Ivana Goričana. Vspored: I. Na vrtu: 1. F. S. Vilhar: „Domovini“, mešan zbor. 2. Pozdrav. 3. V. Vavpotič: „Slovensko geslo“, moški zbor. 4. J. Fleišman: „Pod oknom“, mešan zbor. 5. Slavnostni govor. 6. K. Mašek: „Pri zibelci“, mešan zbor. 7. Narodna: „Zjutraj“, ženski zbor. 8. Vpisovanje novih udov. 9. Volarič: „Slovan na dan“, mešan zbor. II. Zvečer v gostilni. 1. Tombola. 2. Prosta zabava in ples. Med posameznimi točkami svira godba. Vstop brezplačen, Tujim p. n. gostom, kateri se pripeljejo na kolih, bodi naznanjeno, da je prostor pri g. Goričanu tudi za konje in vozove. Svoji k svojim!! — K mnogobrojni udeležbi vabi najljudneje odbor.

— (Furlanska železniška družba.) G. Jakob Antonelli in Julij Dreossi v Červinjanu dobila sta dovoljenje, da ustanovita delniško družbo pod naslovom: „C. kr. priv. furlanska železniška družba.“ Sedež družbe bode na Dunaji in so pravila že potrjena.

Prvo krono
družbi sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Velikansk požar.) Gališko mestece Husjatin, broječe 6000 duš, je te dni do tal pogorelo. Na stotine familij ne vé kam pod streho. Prebivalci sosednega ruskega mesteca Husjatin so ponudili svojim avstrijskim rojakom, ki trpé največjo bedo, da jim pomagajo z živežem, a carinska oblastva so zahtevala, naj se od tega, pogorelec namenjenega daru plača navadna carina, česar darovalci niso hoteli, pogorelci pa niso mogli storiti.

* (Nova tvarina za izdelovanje papirja.) Vodja papirnice v Astrahanu je iznašel po večmesečnih poskušnjah novo tvarino za izdelavanje papirja, namreč trstiko. Ta iznajdba utegne proizročiti velikanske spremembe v izdelavanju papirja.

* (Berolin nazaduje.) V ponosni prestolici nemškega cesarstva nastala je velika preoblika stanovanj. Nad 40 000 stanovanj je praznih, število, kakršnega do zdaj še nihče ne pomni.

* (Čudna skrivnost.) Mesto Pau na južnem Francoskem je sedaj silno razburjeno. Pred kratkim umrl je ondu star gospod, ki je v svoji oporoki zaukazal, naj se z njim pokoplje skrinjica, katero je vedno skrbno varoval in skrival tudi pred najbližjimi znanci. Ukazal je sicer, da se skrinjica ne sme odpreti, ali sorodniki njegovi so bili tako radovedni, da so jo vse jedno odprli. In kaj so zagledali. Dobro ohranjeno, balzamovano glavo mlade krasne žene. Umrli gospod je to glavo hranil nad 60 let, to je vse, kar se je izvedelo. Z dovoljenjem pristojnega oblastva se je položila ta glava v krsto k mrliču in z njim vred izročila materi zemlji.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 18. julija. V Sanoku v Gališki umrl je neki iz Ogorske došli delavec, gledé katerega se sodi, da je žrtva kolere, kar pa še ni dognano, ker bakterijološka preiskava še ni končana.

Budimpešta 18. julija. Včeraj in predvčerajšnjim primerilo se tukaj šest slučajev kolere podobne bolezni.

Budimpešta 18. julija. V Szatmaru umrle 4 osebe za kolero, v Dečsu 2 osobi.

Rotterdam 18. julija. V Herzenbuschu se je uradno konstatirala azijska kolera.

Pariz 18. julija. Bivši načelnik kolonijalnega urada, Etienne, izrekel je napram nekemu novinarju mnenje, da Sijamskih homatij ni moči rešiti drugače, kakor če Francija to državo anektira. Kar se tiče pri tej stvari interesirane Anglije, rkel je Etienne, da se Francija ne sme vedno umikati Angliji, kakor se je to zgodilo v Egiptu.

London 18. julija. „Times“ javlja iz Bangkoka, da zapušča mnogo imovitih angleških rodbin Sijam.

London 18. julija. „Morning Post“ priznava, da egiptski khedive ni storil nikakega neokretnega koraka in da so vse senzacne vesti neosnovane, ker praktični politiki niti ne mislijo na to, da bi Angleži zapustili Egipt.

Narodno-gospodarske stvari.

— Posojilnica v Radovljici imela je v pretečenem polletju 170 967 gld. 99 kr. prometa. Vložilo se je v tem polletju 54 914 gld. 82 kr., branilnih vlog, izplačalo pa se je 21 533 gld. 21 kr., branilnih vlog in obresti od istih 89 gld. 77 kr. Posojila znašajo v preteklem polletju 48 093 gld. 87 kr., vrnenih posojil pa se beleži 5 024 gld. vplačane obresti od danih posojil znašajo 2 620 gld. 23 kr. Pri denarnih zavodih naložilo se je glavnice 12 554 gld., vzdignilo pa 17 749 gld. 66 kr.

— Posojilnica v Gornji Radgoni imela je v preteklem polletju dohodkov 21 702 gld. 53 1/2 kr. in stroškov 21 911 gld. 13 kr., torej prometa 43 613 gld. 66 1/2 kr. Mej dohodki imela je 16 859 gld. 50 kr. branilnih vlog in 2885 gld. vrnenih posojil, mej stroških pa 1580 gld. posojil ter 3921 gld. 84 kr. vzdignjenih branilnih vlog. Pristopilo jo 61 novih zadrušnikov, ki imajo v deležih 610 gld.; vseh zadrušnikov skupaj je 166.

Poslano.*)

Naj prejme gospod **baron Hein**, dež. predsednik v Ljubljani.

„Pressknappe“, katerega ste si naročili, da v vladnem listu — vzdrževanem po večini z denarji slovenskega prebivalstva dežele — zastopa Vaše in vladine nazore, poroča v 155 številki tega lista z dné 10. t. m. o slovenski vsesokolski slavnosti tako žaljivo in perfidno, kakor bi ne mogel najbolj strankarski list. Sokolstvo slovensko vé, kaj mu je vsled te nezaslišane provokacije storiti. Predno pa ono izpregovori, čutim dolžnost jaz — katerega je volja člena postavila na čelo „Ljubljanskega Sokola“ kot prireditelja vsesokolske slavnosti — opozoriti Vas na to, da so slovenska sokolska društva urejena čisto po demokratičnih načelih in da zato tudi akademsko omikani člani njihovi smatrajo obrtnike, ki si z delom svojih rok in mnogokrat v potu svojega obraza služijo vsakdanji kruh, za istotako koristne člane človeške družbe, kakor kacega aristokrata, ki živi ob slavi, bogatstvu in privilegijih, zapuščenih mu po prednikih iz temnih stoletij ljudske zaslepljenosti.

Ako Vam je drago, blagovolite ta moj odgovor priobčiti tudi Svojemu „Pressknappu“.

Z odličnim spoštovanjem udani

Ivan Hribar,

starosta „Ljubljanskega Sokola“.

V Crkvenici dné 16. julija 1893.

*) Za vsebino tega sestavka je uredništvo le v toliko odgovorno, v kolikor zakon veleva.

Listnica uredništva.

Ljubljanski trgovec: Na brezimne dopise se principižno ne oziramo. Blagovolite nam torej javiti svoje ime, ki nam bo, kakor pri vsakem dopisniku, jamstvo za resnico Vašega poročila.

Tuji:

17. julija.

Pri **Malič**: Kersch, Recher, Herman, Seidner, Meider, Handl, Hand z Dunaja. — Ravena, Krotz, Jakel, Gobry iz Trsta. — Hartman iz Brau. — Theimer iz Monakovega. — Breicha iz Praga. — Dr. Szolansky iz Gorice. — Brückner iz Budimpešte. — Ranzinger iz Kočevja. — Pipan iz Ljuba.

Pri **Slonu**: Jung, Berger, Springer z Dunaja. — Medved iz Ljubljane. — Vendiani iz Trsta. — Dr. Burger iz Kočevja. — Dr. Schroth iz Brna.

Pri **južnem kolodvoru**: Urbantschitsch z Dunaja.

Umrli so v Ljubljani:

16. julija: Blaž Pirc, posestnik, 75 let, Študentovske ulice št. 13, marasmus senilis.

V deželni bolnici:

15. julija: Terezija Petrič, dekla, 29 let, pljučna tuberkuloza.

16. julija: Jožef Kainz, knjigovez, 25 let, tuberculose.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
17. julija	7. zjutraj	734.4 mm.	17.8° C	sl. jzh.	obl.	1.50 mm.
	2. popol.	733.8 mm.	28.8° C	sl. szh.	obl.	
	9. zvečer	735.0 mm.	15.4° C	sl. vzh.	jasno	dežja.

Srednja temperatura 20.7°, za 1.6° nad normalom.

Izkaz avstro-ogerske banke

z dne 15. julija 1893.

	Bankovcev v prometu	453,569.000 gld.	(— 12,156.000 gld.)
Zaklad v gotovini	280 015.000	„	(— 2,964.000 „)
Portfelj	165,628.000	„	(— 10,580.000 „)
Lombard	21,887.000	„	(— 2,383.000 „)
Davka prosta bankovčena rezerva	29,798.000	„	(+ 9,966.000 „)
Drž. not v prometu	312,516.000	„	(+ 22.000 „)

Prejšnji teden

Dunajska borza

dné 18. julija t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	97.65	—	97.60
Srebrna renta	97.25	—	97.30
Zlata renta	118.85	—	118.55
4% krona renta	97.35	—	97.15
Akcije narodne banke	982—	—	982—
Kreditne akcije	335—	—	334.70
London	124.70	—	124.80
Napol.	9.90 1/2	—	9.91
C. kr. cekini	5.80	—	5.90
Nemške marke	61.17 1/2	—	61.20
Italijanske lire	45.90	—	—
Papirnat rubelj	1.30 1/2	—	—

Dné 17. julija t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	147 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	192 „ —
Ogerska zlata renta 4%	115 „ 55
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128 „ —
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi.	122 „ 50
Kreditne srečke po 100 gld.	157 „ 25
Rudolfove srečke po 10 gld.	23 „ 30
Akcije anglo-avst. banke po 200 gld.	151 „ —
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	259 „ —

Zahvala.

Mej boleznijo in o smrti najine preljubljene in nikdar pozabljene hčerke

Zorke

so nama od tolikih strani dohajali izrazi sočutja, da nama ni mogoče, vsakemu posebej izreči dostojne zahvale.

Zato pa prosiva vse one, ki so nama z darovanjem krasnih vencev, pismeno ali pa ustmeno izražali svoje sožalje, da vzprejmo tem potom najino presrečno zahvalo in zagotovilo, da nama ostane njihova tolažba v vednem, hvaležnem spominu.

V Ljubljani, dné 18. julija 1893.

(753)

Ivan in Hedvika Šubic.

MAGGIJEVA zabela za juhe

ne dela samo vse juhe jako dobre in slastne, ampak pospešuje tudi njih prebavnost. — Dobiva se zmirom pri **Jeglič-u & Leskovic-u.** (21)

Dva učenca

ki sta dovršila vsaj 4. razred ali pa prvo gimnazijo in ki sta močna, zdrava, pošteni starišev sinova, **vzprejemem** v svojo trgovino z mešanim blagom pod jako ugodnimi pogoji.

Veš se izvé pri lastniku trgovine gosp. **Ivanu Vidmar-ju**, trgovcu v **Črnem Vrhu nad Idrijo.**

Namestovanja zmožen (687—3)

notarski kandidat

želi se premestiti s 1. septembrom.

Ponudbe na upravištvu „Slovenskega Naroda“.

Hišo

z vsemi h kmetiji spadajočimi **poslopji** ter **12 oral njiv in travnikov**, vse v najboljšem stanju, **proda pod ugodnimi pogoji** lastnik **Miha Šemerl** v Dolenjem Logatci. (725—3)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v **srednjeevropskem času.**

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 05 minut po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Inomost, Bregenz, Zürich, Genf, Pariz, Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 06 minut zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. uri 50 minut dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 4. uri 20 minut popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Inomost, Linc, Ischl, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 minut zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejevice, Solnograda, Linca, Steyra, Ischla, Gmunden, Ischla, Aussee, Pariza, Genfa, Zürich, Bregenz, Inomosta, Zella am See, Lend Gasteina, Ljubna, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.

Ob 11. uri 27 minut dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejevice, Solnograda, Inomosta, Linca, Ljubna, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Ob 4. uri 53 minut popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.

Ob 9. uri 27 minut zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 18 minut zjutraj v Kamnik.
„ 2. „ 05 „ **popoldne** v Kamnik.
„ 6. „ 50 „ **zvečer** v Kamnik.
„ 10. „ 10 „ **zvečer** v Kamnik (ob nedeljah in praznikih).

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 51 minut zjutraj iz Kamnika.
„ 11. „ 15 „ **dopoldne** iz Kamnika.
„ 6. „ 20 „ **zvečer** iz Kamnika.
„ 9. „ 55 „ **zvečer** iz Kamnika (ob nedeljah in praznikih).

Srednje-evropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej. (12—153)

Za trgovino z mešanim blagom

se išče neoženjen

družnik

z vložkom **3—4000 gld.**, eventuelno se **trgovina tudi proda**. — Naslov se izvé v upravištvu „Slovenskega Naroda“. (730—3)

V najem se dá kovačnica

z **orodjem** ali **brez orodja**; orodje je povsem novo in za dva ognja ter se dá na **več let v najem**, eventuelno tudi **proda** ali vse skupaj ali pa samo orodje. Natančnejši pogoji izvedó se zadnji čas **do 31. julija t. l.** pri meni.

Anton Pirnat

posestnik v **Gradacu na Dolenjskem** (mej Metliko in Črnomlju). (750—1)

Komí

(751-1)

kateri je dovršil drugo realko, vojaščine prost, 22 let star, vešč slovenščine, laščine in nemščine, z šletnim učnim in službenim spričalom, izrjen v trgovini z raznovrstnim blagom, ročen prodajalec, prosi službe v jednaki stroki, katero bi lahko takoj nastopil. — Blagovoljne ponudbe naj se pošljejo pod štev. „1870“ poste restante **Senožeče**.

Dr. Mirko Crnčić, kr. javni bilježnik, kot sodnijski poverjenik.

Št. 18 — 1893.

II.

Oglas dražbe.

S tem se daje splošno na znanje, da sem vsled odloka kr. okrajnega sodišča v Zagrebu od 18. junija 1893, št. 19.551 gr. odredil **prostovoljno javno prodajo** raznovrstnih premičnin in osobito raznovrstnega vina kacihi 561 vedrov z vinskim posodjem, ki spadajo v zapuščino pokoj. **Vatroslava Folnegovića**, načelnika občine Sesevtske, in sicer na dan

24. julija t. l. ob 8. uri dopoldne in ob 3. uri popoldne a če bi bilo treba, tudi na sledeče dni na lici mesta v **Maksimiru**, potem v **Slanovcu pri Zagrebu**, kjer se bodo zapuščinske premičnine prodajale najboljšemu ponuditelju tudi pod inventarsko cenilno vrednostjo, toda le proti gotovemu plačilu.

Inventar je vsakemu na vpogled v moji uradni pisarni v Zagrebu, Ilica hiš. štev. 28, II. nadstropje.

V Zagrebu, dné 3. julija 1893.

Kr. javni bilježnik kot sodni poverjenik:

Dr. Mirko Crnčić l. r.

(720—3)